

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 25. Detractâ confitere Iaruâ, ne illam Reginæ prophetæ Ahiaë conferas obiectam, sed nec illam Ananiaë, & Saphiræ D. Petro.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

stater accuset, tuum tibi adscribendo flagitiū.
 13 Responde illi: Concedo, sic est, ut sis: agnosco
 14 huius culpam; peccavi, poenitet & in aera e-
 15 uatelicit accusatio. Hic tatur te D. Aug. vt Da-
 16 uidem imitatus Deum sic obsecres? Ego dixi,
 17 Domine miserere mei, sana animam meam, quia
 18 peccavi tibi: Illud expende: Ego dixi, ego qui lo-
 19 quor, ego qui me redarguo. Et quoniam hæc tua
 20 confessio non me exculo, sed me accuso, Domi-
 21 ne, miserere vni, sana animam meam vtique infir-
 22 mam, Et quæ hæc infirmitas? Peccavi tibi. Ego
 23 sum ille, qui te offendi, ego peccator ille fedi-
 24 stragus, ego qui delictum commisi, qui peccavi,
 25 mea culpa, mea est illa nequitia. Coram homi-
 26 num tribunalibus, inquit D. Aug. (quantò tuam
 27 fateris culpam esse, manifestius, tanto sentias
 28 penam esse grauiorem, tantoque te iudex dam-
 29 nabit seuerius. At in diuino tribunali, quantò te
 30 peccasse clamas apertius, tanto te recipiendo
 31 veniam disponis apertius. *Hominum quoniam malus
 32 est, confiteri, & damnari, Deo quoniam bonus est,
 33 confiteri & purgari.*

§. 25. Detrahit a consistere larua, ne illam Regi-
 na propheta Ahia conferas obieclam, sed nec
 illam Anania, & Saphira D. Petro.

4
D. Greg.
A
Ccuratius expende (monet D. Gregor.)
 illa Dauidis verba. *Delictum meum cog-
 nitum tibi feci:* Non enim ait peccatum
 meum tibi manifestavi, sed *Cognitum tibi feci.*
 Plus est delictum cognitum facere, quam delictum
 manifestare. Quando quæso, diceis alteri per-
 sonam aliquam cognitã facere? quando scilicet,
 non tantum illam digito monstras, dicendo, hic
 talis est, sed dum eius omnes exponis qualitates,
 familiaræ stemma, parentes, mores, inclinationes,
 unde respondes, iam mihi quis esset ille declara-
 uit, optime noui quis sit talis. Hoc igitur est,
 peccatum tuum cognitum facere, nolum illud
 monstrando superficialiter, sed eius originẽ, radi-
 cem, nequitiam, occasionem, damnumq; decla-
 rando. Verũ me multo accuratius D. Greg. *Illo
 delictum suum cognitũ facit, qui non solum quod fe-
 cit annuntiat, sed etiã omnẽ peccati causam, & ori-
 ginẽ narrat: qui non superficialiter venus peccatũ lo-
 quitur, sed & quando, & vbi, & quomodo, & si vel
 ignorantia, vel casu, vel studio deliquerit, confitetur.*
 Vnde nõ satis fuit Dauidi præscripta dixisse, sed
 in super subiungit. *Et iniustitiam meam non abscondi:*
 sic ipse legit in plurali, & ait q. d. Nullũ in cordẽ
 meo delositiarũ scrupulum retinui, iniustitiam esse,
 Hieron. Bay. de Lauanza. Tm. II.

quidquid à me habeo inimani. Et omne hanc e-
 dixi confessionem me ipsum ipse condemnavit.
 Dixi confitebor aduersum me iniustitiam meam Do-
 mino: fuit contra me ipsum ipsa confessio: Aduersum
 me: illa me restituit, illa sanauit, illa veniam
 impetrauit: Et remisisti impietatem peccati mei.
 Parum est, inquit D. Greg. quod dicat tibi remis-
 sum esse peccatum, addit insuper. *Impietatem
 peccati mei:* sunt hi vituli, quos ore suspensos
 tuum est Deo sacrificium immolare.

Panditur & aliud his verbis mysteriũ. *Delictum
 meum cognitum tibi feci.* Dicitur, si placet mi Rex,
 cui delictum patefecisti? Numquid non Proph-
 Nathan illud aperuisti? Illi peccati tui factus es
 impietatem, coram illo te culpa noxiũ accusasti:
 Peccavi Domino. Quis igitur intelligat, quod Do-
 mino cognitum feceris delictum? Concedamus
 licet, quod Propheta culpam aperuerit, illoque
 presente se reum exclamarit, non tamen culpa
 coram Propheta factus est, in sua persona, sed in
 quantum Dei agebat Nathan personam, vice-
 que referebat: Hoc namque firmiter tibi per-
 tuadeas, cum expositorum accessis peccata sacer-
 doti quod illi minime loquaris, vt tali, vel tali,
 sed quasi Deo, cuius ipse & vices & voces ex-
 primit vicarius: proinde quasi cum Deo loque-
 reris, Deoque confitereris, tibi est loquendum,
 tibi confitendum: sic te mater instruit Ecclesia,
 vt accessurus ad confessionem tuum tale sit
 exordium. *Confiteor Deo &c. & tibi o pater spi-
 ritualis.* Inde collige, quanta tibi sit veritatis pu-
 ritate procedendum. *Ex sinceritate sed sicut ex
 Deo, coram Deo in Christo loquimur.*

Auertat Deus, ne larnare, ne sicte cum con-
 fessario conuerteris, ne non candidẽ, ne non
 sincere peccata cordisque secreta fatereris.
 Cum illum etenim Deus suo supponat loco,
 velique suam referat personam, eius vices, e-
 ius cbeat voces, velle imponere confessario, v
 quid est aliud, quam velle Deo fraudulenter im-
 ponere? In consecratione summi Pontificis Aa-
 ron, eiusque filiorum, quam volebat Deus ma-
 gificis celebrari ceremonijs, & arietum & vi-
 tulorum sacrificijs, præcepit, vt pectus arietis of-
 ferendi pro illo tempore cederet in partẽ Moy-
 si, deinceps autem cederet in partem sacerdotis
 sacrificantis, adque iure perpetuo: quod si aper-
 tum non daretur, sacrilegium haberetur: *Pectus
 cedit in partem Aaron, & filiorum eius iure per-
 petuo.* Oblationi detrahit, & in offerentis cedit
 condemnationem, nisi pectus arietis apertum
 tradat sacerdoti. Proh quale de se confitens of-
 fert Deo sacrificium? quã mortalibus premi-

11. Non ho-
 mini vt
 tali, sed
 Deo cõ-
 fitemur.
 1. Reg. 12.
 13.
 2. Cor. 2.
 17.
 65. D
 III.
 Pectus
 apertũ
 in cõ-
 fessio-
 ne tra-
 dendũ
 est sa-
 cerdo-
 ti.
 Exod.
 29. 26.
 M m m
 tuc

tur illa doloribus, quæ suâ habet declarare cor-
 poris cordisque infirmitatem: alter autem quo-
 lutim exponat peccatum, mallet et nim terrea
 hiaribus absorberi, quam vt omnibus esset ex-
 ploratum. Caue, quod si pectus hoc in sacrificio
 non apertum obtuleris, dilucide, & candidè tua
 reuelando peccata, nunc infirmitatis, modò
 malitiæ verteret in sacrilegium, quod tibi de-
 buerat esse sacrificium; Deo namque non mini-
 mam irrogas iniuriam: cum enim eius Sacet-
 dos fugatur munere, atque illum accedis, velut
 qui Dei referat personam, si peccatum velis o-
 culis dissimulare, & velare sacerdotis, planè cre-
 didens, hoc nihil esse aliud quam Deo velle da-
 re verba & illum iustificari.

Hæc fuit illa ratio, sic opinante D. Augustin.

terribilis illius supplicij, quo D. Petrus percussit

IV. Ananiam & Saphiram, virum & vxorem, qui

Cuius Petrum conuenientes, quasi Deo cuncta bona

defe- sua dedicaturi, at patrem eius sibi futiud refer-
 stit pe- uantes, quisque per se disiunctim D. Petro illu-
 riji A- dere conabatur. Accedit vir Ananias, & ad D.

nanias Petri pedes abiicit patrem honorum eius vo-
 & Sa- luntate distribuendam. Cui Petrus, ô te morta-

lium infelicissimum. *Anania cur tentauit Sata-*

nas cor tuum mentiri te Spiritui sancto. Ecce non es

mentis hominibus, sed Deo: Quid ais ô Christi

Apostole? nonne tecum loquitur Ananias, homi-

nem interim accusas non hominibus, sed Deo

fuisse mētū? Ne mireris: cum enim ego Dei

loco præsiderem, mihi mentiendo: Deo fuisse

mentitus rectè condemnatur. Num ignoras A-

nanias pectus idque apertum in sacrificio tradi

præceptum esse sacerdoti? quomodo tentauit Sata-

anas cor tuum, vt illud coram me tot menda-

cij obtegeres. Ad quorum verborum tonitru

concidit mortuus Ananias, & elapso postmodū

trium horarum spatio concidit & vxor eius Sa-

phira: iisdem verborum inuolueris, vt putat,

D. Petrum deceptura. Stupor omnes apprehen-

dit Sanctos facti spectatores, quinimo & omnes

fideles vehementissimè percussit tremor. Quæ

moti Apostolum virgens ratio, hæc agendi in

ipso nouæ legis exordio, iam gratiæ & miseri-

cordiæ aurorâ lucecente? Cui conuincuntur

fuisse iniurij? num forte aliena surripuerunt?

Non in eis manserant auaritiæ, sed menda-

cium Petrus castigauit, quo conuenerunt Dei

sacerdotem. Vt tu quoque timeas, caueasque de-

inceps lararè, dupliciter, si scilicetque Dei conueni-

re sacerdotes, & adire Confessorios, monearif-

que, Deum hoc adeo molestè ferrè, quòd sal-

tax conaris imponere sacerdotibus, qui eius ob-

tinent locum, ac si ipsum intendens iustificare.

Nonnullus videtur, (asserit D. Aug.) nimis sueta
 ista correctio, vt propter pecuniam de re sua soluta
 illam mererantur, non hoc Apostolus propter auariti-
 am fecit, sed mendacium sic puniuit.

Optimè merita retulit infansum vxor Hiero-
 boam, regina responsum à Domini Prophetæ

Ahia, quis filij sui morientis futurus esset itans

curiosa, à Prophetâ sciscitari propofuerat, ac Deo

certis impulsa rationibus, noluit, quænam esset, nobis

vates agnosceret. Erat hic cæcitiens, credidit illi, quod

la, se laruam à Prophetâ non cognoscendam, nempe

& vt cogitauerit, sic perierit, operari induit per-

sonam. Antequam autem illa propius accede-

ret, reuelauerat Dominus auriculam Prophetæ: ad-

certò noueris, ô vates. iam nunc adesce vxorem

Hieroboam te consulturam, vt meum mini-

strum, at personata venit, ne venientem agnos-

ceres: Illam remitte sinistro oraculo desolatum

durus mortis nuntius: talis namque supplicio ple-

cti merentur, qui mei vicarium Prophetam tot

technis student circumuenire. Accurrit igitur

iam non regina, sed de turba mulier operaria: vt

autem illam offuscit accedentem, exclamat Pro-

pheta præueniente introeuntem: Ingrede vxor

Hieroboam, quare aliam te esse simulam? Non te,

quæ sis, noui te non operari am, sed vxorem Hiero-

boam. Reuertenti domum, mox vt auam

fueris ingressa limenque trueris filius tuus mori-

etur, & iuxta Prophetæ vaticinium mortuus

est puer. Quæ hæc impudentia: cœcitiens Pro-

phetam Dei loco præsentem, interrogatua

velut Dei ministrum, & faciem pallias, quasi

Deo possis illudere: Infansum tolles oraculum.

Idem vobis ego præntio, si accesseritis ani-

mo duplici, nec animæ faciem id est conuincen-

tiam clarè detexeritis & euidenti.

A Deo diuinas Iosue modis præscribitur,

quo rebellem, infidelemque urbem Hiericho Iosue

demolatur. Hoc tibi faciendum: arcam fœderis nichil

sumito, & septiduo ciuitatem, illa comitante clamoribus

legiones, circumito: demum omnes coram facie

cerdotibus clamores in aëra tollant altissimos, ut

eademque muri Iericho, rebellio ciuium con-

ticelset & Domino anathema tota consecrabitur: quod

tur. *Vociferamini: tradidit enim vobis Dominus ci-*

uitatem: Num animæ tuæ: rebellis quæris de-

moliri prauiditatem: Arcam Dei sumis, Dei le-

gem, illam peruolue, circumuolue, id est perscruta-

re conscientiam, & Dei mandata percurte

confideri quæ fueris transgressus, intellectu, vol-

untate, sensibus, verbis, operibus strictum iusti-

tue cunctorum examen, quibus in legem Dei

per-

peccaveris: deinde coram sacerdotibus, vociferare peccata confiteri. Quod hoc patet mihi, nisi illa praeceptis publice divulganda? Nequaquam, sed comperto habes, explicitè tua crimina esse detegenda. non auditando dentibus, sed quasi clamorosis apertis: hac voce conruet mortis ille peccati, mortis ille malitiae, Dominoque anima sacra consecrabitur.

Seraphici S. Francisci narrat, Seraphicus eius filius D. Bonaventura centuram omnino mirabilem. Morabatur quidam in conventu Religiosus, ex hominum opinione spiritu fervens, in oratione continuus, silentio taciturnus, mente semper ut extaticus de quo sic D. Bonaventura. *Confueverat non verbis, sed nutibus confiteri.* Accurrit Seraphicus Pater, quem omnes deum Religiosi ad mentis eum alacritatem excitantes gaudent in Domino, qui filium ibidem habere sanctissimum, orationi vi mentis semper intentum, potius motum quam taciturnum, qui ut verbis parceret, peccata in confessione signis ac nutibus indicabat. O filij desideratissimi, replicat Seraphicus Pater, num istum mihi commendatis? Num signa feris ea probitas, confessione, signis, nutibus, & non euidenter, distincteque peccata promulgare? Hoc ego perditionis augur indicium, & a diabolo censo circumuentum: *Sinite, fratres, ne mihi in hoc diabolo signa laudetis. In veritate sciatis: quia diabolica sententia est, & deceptio fraudulenta.* Durus est hic sermo, murmurant fratres, & quis potest eum audire? *Durè acceperunt & vaticinium probavit euentus: in Apostasiam namque delapsus, cruciatu vitam finit decessando.*

§. 26. Committere peccata, non confiteri, pudeat. Optimus Confessorum B. Ludouicus Bertrandus.

67 **G**raue mihi obijcies pondus est peccatorum confessio, quis illud ferat facie ad faciem homini sua reuelare peccata, qui te bonum, honestumque esse iudicabat: hoc sine confessione vel maxima fieri non est possibile: pudore corrigit vultus, & rubore genae maculantur. Ut his respondeat discursus habuit D. Chrysof. amplissimos. Primus, quem iteque reperi, hic est. Hinc tibi parebit, quam bene suo te eum diabolus fungatur munere, nomenque exprimat: *Extorrensans*, qui cuncta visque suis euellit cardinibus, terminisque diffingit. Duo sunt

peccatum, & penitentia, vnuquodque horum suos habet socios indiuiduos: Peccatum autem habet sibi comites pudorem & confusionem: penitentia fiducia & secretitatem. Nihil peccato ipso pudore naturalius. Exemplum est ipse Gen. 3. sume primævis parentibus quos Deij puduit videre presentiam, volueruntque se abscondere solitarij: quas non viis Dauid ingreditur, quem non mouet lapidem quo contegatur suum cum Bethsabea adulterium. *Qui ut eam ex se concepisse certus intellexit, quas non ambages quaesivit quibus seclus dissimularet, sic etiam ut integrum discrimini libere exponeret exercitum? Saul animo eadem Davidis concepit, quo facilius eum intrinset, qui sibi seruebat amittere postmodum militi tribuit, quas non struere in sidias, manibus tradens Philistinorum occidendum, se ipse reus sanguinis quateretur, natusque suas, ut credebatur, seruaret innoxias. Quibus non vulgariis fraudibus utitur Herodes, quem Christus optima ratione vulpe agnominat: *Dicite vulpi illi.* Quibus omnibus persuaderet, se invito Baptistam suo gladio corripisse: Regalem instruit cenam, tripudia disponit, singit iuramenta, & se tanti viri occasum dolere contestatur. Regia hi omnes erant dignitate sublimes, qui superiorum non timebant supplicia, nec illa formidine poenæ terrii componebant, sed pudore naturali peccati comite confusi: cum enim Saul & Herodes hominum essent, quos mundus vidit flagitiosissimi: taha credi ab ipsis patata facinora, confundebantur.*

Hinc illa parentum nostrorum fatuita, qui post præcepti transgressionem audientes Dei vocem, ipsos vltro conuenientis, ad arborem umbras abscondendi confugerunt: *Cum audissent vocem Domini Dei deambulantis in paradiso ad auram post meridiam, abscondit se Adam & uxor eius a facie Domini Dei in medio ligni paradisi.* D. Chr. Quid agitis o mente fatui quærit D. Chryf. quâ ratione vos ipsos ab oculis illius abscondere præsumitis cui ipselice abditissime luce patem meridia clarus: *Nihil est inuisibile in conspectu eius.* *Ne mireris delecte,* (respondet D. Chryf. flo.) *Hebr. e. 4. talis enim peccantium consuetudo est, ut tametsi oculari non possint, oculis tamen velis & studeat.* Ex hac doctrinâ a iam declarat D. Chryfost. interrogacionem. Cur enim adeo placeat peccatoribus peccatum, & seipsum pro illius voluptate committunt, diuitias exponant, vitam, ipsius tamen peccati tunc, & nolunt nomine insigniri, cuius voluptate delectantur? si tibi placeat adulterium, cur te adulteros vocari stomaeharis? quoniam in illum irriterantur

